

8 Bouppteckningsförrättningen

8.1 Inledning

Av bouppteckningen ska framgå följande uppgifter angående själva förrättningen (20 kap. 3 och 6 §§ ÄB):

1. När bouppteckningsförrättningen har hållits.
2. Vilka som har varit förrättningsmän.
3. Vilka som har uppgett boet.
4. Vilka som i övrigt har varit närvarande eller kallade till förrättningen.

8.2 Förrättningsmän

En bouppteckning ska förrättas av två kunniga och trovärdiga gode män (20 kap. 2 § ÄB). En bouppteckning som har förrättats av endast en god man kan således inte registreras. En dödsbodeläggare eller en företrädare för en dödsbodeläggare kan inte vara förrättningsman. Däremot finns det inte något hinder mot att en make eller en anhörig till en dödsbodeläggare förrättar bouppteckningen. Den som har ansvaret för att bouppteckningsskyldigheten iakttas, dvs. i första hand den dödsbodeläggare som har tagit vård om den avlidnes egendom, en boutredningsman eller en testamentsexekutor (se avsnitt 2.2.5), kan inte vara förrättningsman (20 kap. 2 § ÄB). Om skattemyndigheten har förordnat någon att föranstalta om bouppteckning utgör detta dock inte något hinder mot att denne också är god man vid förrättningen (20 kap. 9 § ÄB).

Att en förrättningsman förordnas till boutredningsman *efter det* att bouppteckningsförrättningen har avslutats medför inte att bouppteckningen blir ogiltig.

Förrättningsmännens uppgift är att anteckna allt som förekommer vid förrättningen av faktisk eller rättslig betydelse, t.ex. förekomsten av äktenskapsförord, testamente eller arvsavståenden, tidigare registrerad bouppteckning som kan vara av betydelse etc. De bär också ansvaret för att tillgångarna värderas riktigt. Felaktiga uppgifter från förrättningsmännens sida kan föranleda ansvar för exempelvis osant intygande eller medhjälp till skattebedrägeri. Förrättningsmännen ska skriftligen på bouppteckningen intyga att allt har blivit rätt antecknat och att tillgångarna har värderats efter bästa förstånd (20 kap. 6 § 3 st. ÄB). Om det inte finns några tillgångar att värdera, får intyget inskränkas till att avse att allt blivit riktigt antecknat.

Om förrättningsmännens intygande eller underskrifter saknas, kan bouppteckningen inte registreras. Ingivaren ska då föreläggas att komplettera bouppteckningen.

8.3 Bouppgivare

Boet ska uppges av den som vårdar kvarlåtenskapen eller annars är bäst förtrogen med egendomen. Den som uppger boet, bouppgivaren, behöver inte nödvändigtvis tillhöra kretsen av dödsbodeläggare och behöver inte heller vara en anhörig. En boutredningsman eller

testamentsexekutor kan således vara bouppgivare. Det föreligger inte något hinder mot att det finns flera bouppgivare. Om så är fallet kan de samtidigt uppge hela boet eller uppge var sin del av det. Förrättningsmännen får inte vara bouppgivare.

En bouppgivares uppgift är att lämna en fullständig redogörelse för boets omfattning vid dödsfallet. Bouppgivaren ska med sin underskrift på bouppteckningen på heder och samvete försäkra att de lämnade uppgifterna är till alla delar riktiga och att inga uppgifter avsiktligt har utelämnats (20 kap. 6 § 2 st. ÄB). Bouppgivaren kan föreläggas att vid edgång bekräfta sina uppgifter inför tingsrätten. Medvetet oriktiga uppgifter kan föranleda ansvar för skattebedrägeri och, i det senare fallet, för mened. Angående edgång, se avsnitt 4.3.4.

En bouppteckning ska också innehålla en försäkran om att sådant förvärv som avses i 19 § AGL inte har förekommit (se nedan). Har förvärv som avses i 19 § AGL förekommit, ska försäkran lämnas om att andra förvärv inte förekommit än de som har tagits upp. En försäkran enligt 19 § AGL kan även upprättas separat och fogas till bouppteckningen. Vanligen undertecknas även denna försäkran av bouppgivaren (jfr Bratt m.fl. 8:35).

Förvärv som omfattas av 19 § AGL är gåvor och arv som en arvinge eller testamentstagare tidigare har fått från den avlidne och som ska beaktas vid arvsbeskattningen med anledning av dödsfallen, nämligen:

1. Gåva för vilken skattskyldighet har inträtt vid dödsfallet eller inom tio år dessförinnan.
2. Giltig utfästelse om gåva av lös egendom som inte har fullbordats före dödsfallet. Detta gäller även om handlingen, i vilken utfästelsen gjordes, har överlämnats mer än tio år före dödsfallet.

I båda fallen gäller att om givaren har förbehållit sig all nyttjanderätt, avkastningsrätt eller annan förmån av den bortgivna egendomen, anses skattskyldigheten ha inträtt först då rättigheten upphörde, dvs. i allmänhet vid givarens död.

3. Arvs- eller testamentslott eller gåva som tidigare utgått från samme arvlåtare/testator, om skattskyldighet för den lotten har inträtt inom tio år före den tidpunkt då skattskyldighet för ett efterarv inträder.
4. Gåva som en efterarvinge har fått från en föregående innehavare medan denne ännu förfogade över egendomen, om inte mer än tio år har förflutit mellan gåvan och den tidpunkt då skattskyldighet för efterarvet inträder. Om efterarvingen även har fått egendom i arv eller enligt testamente efter den föregående innehavaren och denna egendom uppgår till ett högre värde än efterarvet, ska dock gåvan i stället läggas samman med lotten efter givaren.

En försäkran enligt 19 § behöver inte upprepas i en eventuell tilläggsbouppteckning.

Om en bouppgivares försäkran eller underskrift enligt 20 kap. 6 § 2 st. ÄB saknas, kan bouppteckningen inte registreras. Skattemyndigheten ska då förelägga ingivaren att komplettera bouppteckningen.

Om försäkran enligt 19 § AGL saknas kan en skattskyldig eller annan föreläggas vid vite att avge en sådan försäkran (67 § AGL). Avsaknaden av en försäkran enligt 19 § AGL torde dock inte kunna medföra att registrering vägras eftersom uppgiftsskyldigheten inte regleras i ärvdabalken utan i AGL.

8.4 Kallelse

8.4.1 Allmänt

Dödsbodelägare är den som på grund av lag eller testamente har rätt till en andel i bobehållningen efter den avlidne, dvs. efterlevande make eller efterlevande sambo om bodelning ska ske, samt arvingar och universella testamentstagare.

Till bouppteckningsförrättning ska enligt 20 kap. 2 § ÄB kallas:

1. Efterlevande make eller efterlevande sambo; detta gäller även om maken eller sambon inte är dödsbodelägare
2. Samtliga övriga dödsbodelägare
3. Efterarvingar (både legala och testamentariska)

Beträffande de personuppgifter som ska lämnas med avseende på dem som ska vara kallade till förrättningen, hänvisas till avsnitt 8.5.2.

En arvinge som innan dödsfallet skriftligen har av sagt sig sin arvsrätt eller godkänt ett testamente genom vilket han har uteslutits från arv, är inte dödsbodelägare, om han inte är bröstarvinge och kan påkalla att få ut sin laglott (17 kap. 2 § ÄB). Om arvlåtaren har förfogat över laglotten genom testamente, ska bröstarvinge påkalla jämkning inom sex månader efter det att han har fått del av testamentet i anledning av dödsfallet (7 kap. 3 § ÄB) om han vill ha del i kvarlåtenskapen. Om arvlåtaren inte har förfogat över laglotten genom testamente har det i ärvdabalken inte ställts upp någon tid inom vilken en arvinge, som har förklarat sig avstå från sin rätt till laglott men anser sig vara obunden av sin avsägelse, ska framställa sitt anspråk (Wallin I s. 411 ff.).

En underårig kallas genom sin förmyndare eller gode man, om en sådan har förordnats. Om någon står under förvaltarskap enligt FB kallas denne genom sin förvaltare. Skattemyndigheten bör dock i ett sådant fall kontrollera förvaltarskapets omfattning (jfr 11 kap. 7 och 8 §§ FB). När god man är förordnad enligt 11 kap. 4 § FB (p.g.a. sjukdom, psykisk störning m.m.) är huvudmannen bibehållen sin rättsliga handlingsförmåga. Godmanskapets omfattning får i det enskilda fallet avgöra om han ska kallas personligen eller genom sin gode man.

8.4.2 Förändringar i dödsbodelägarkretsen

Kretsen av dödsbodelägare kan förändras i tiden mellan dödsfallet och bouppteckningsförrättningen. Har kretsen ändrats vid tiden för kallelse till förrättningen, bör kallelsen ha riktats till den som har trätt in i den avgångne delägarens ställe.

Förändringar i dödsbodelägarkretsen kan inträda i följande fall:

a. Testamente, varigenom en arvinge har uteslutits från arv, har godkänts av arvingen.

Arvingen är då inte längre dödsbodelägare och behöver inte kallas till bouppteckningsförrättningen. Detsamma gäller om testamentet har blivit delgivet med arvingen och har lämnats oklandrat, varigenom det har vunnit laga kraft. Arvingen ska dock anges i bouppteckningen (20 kap. 3 § ÄB).

b. Testamente har förklarats ogiltigt genom en dom som har vunnit laga kraft.

Testamentstagaren är då inte längre dödsbodelägare och behöver inte kallas till bouppteckningsförrättningen.

c. Avstående från arv eller testamente.

Om ett avstående från arv eller testamente avser hela arvs- eller testamentslotten är arvingen eller testamentstagaren inte längre dödsbodelägare och behöver inte kallas till förrättningen. De, till vilkas förmån ett avstående har skett, träder in som dödsbodelägare om avståendet har avsett hela arvs- eller testamentslotten eller en andel av denna. De ska därför kallas till förrättningen. Om den egendom som någon har avstått från är att jämställa med ett legat, t.ex. en viss summa pengar, behöver mottagaren däremot inte kallas. – För att ett avstående från en arvs- eller testamentslott ska medföra att lotten arvsbeskattas endast hos den till vars förmån avståendet har skett, måste avståendet vara villkorslöst. I detta ligger bl.a. att den som kommer att träda in i den avståendes ställe är den eller de som enligt arvsordningen, testamentets föreskrifter eller bestämmelserna i 11 kap. 6 - 7 §§ ÄB är berättigade till lotten.

Om ett avstående sker efter det att kallelse till bouppteckningsförrättningen redan har sänts ut, måste en särskild kallelse gå ut till den eller de nya dödsbodelägarna. Om ett avstående sker endast en kort tid före eller först vid bouppteckningsförrättningen, får skattemyndigheten från fall till fall avgöra om förrättningen borde ha ställts in och ny förrättning ha satts ut eller om förfarandet kan godtas på grund av att den nya delägaren faktiskt har varit närvarande eller avståendet har skett på ett sådant sätt att den avstående får anses ha företrätt mottagaren vid förrättningen. Så bör rimligen bli fallet när den dödsbodelägare som har gjort avståendet samtidigt är legal ställföreträdare för den nya dödsbodelägaren exempelvis när förälder avstår från hela sitt arv till förmån för sina underåriga barn.

En arvinge som genom ett avstående är utesluten från del i kvarlåtenskapen ska ändå anges i bouppteckningen (20 kap. 3 § ÄB).

d. Överlåtelse av andel i dödsboet i annat fall.

Om en dödsbodelägare överlåter sin andel till någon annan, upphör överlåtarens rätt. Den till vilken andelen har överlåtits träder in som dödsbodelägare och ska kallas till förrättningen (se

vidare om andelsöverlåtelse Wallin II s. 39 ff.). En arvinge som har överlåtit sin andel behöver således inte kallas till förrättningen, men han eller hon ska det oaktat alltid anges i bouppteckningen (20 kap. 3 § ÄB).

e. Förverkande eller preskription av rätt till arv eller testamente.

Om rätten till arv har förverkats enligt bestämmelserna i 15 kap. 1-3 §§ ÄB, t.ex. på grund av att arvingen uppsåtligen har berövat arvlåtaren livet, träder de som efter arvingen är berättigade till arvet in som dödsbodelägare (15 kap. 4 § ÄB). Angående förverkande av arv, se Wallin I, s. 372 ff.

När ett arv eller en rätt enligt testamente har preskriberats enligt bestämmelserna i 16 kapitlet ÄB, träder de som enligt arvsordningen, testamentets föreskrifter eller bestämmelserna i 11 kap. 6 och 7 §§ ÄB får rätt till lotten, in som dödsbodelägare.

f. Dödsbodelägars död.

Om en dödsbodelägare dör, träder hans dödsbo in i rätten till arv eller testamente. I sådant fall kallas dödsboet till bouppteckningsförrättningen.

8.4.3 Bevis om kallelse

Om någon som ska vara kallad till bouppteckningsförrättningen (se ovan avsnitt 8.4.1 och 8.4.2) inte har varit närvarande, vare sig personligen eller genom ombud eller ställföreträdare, ska bevis inges att personen i fråga i god tid har blivit kallad till förrättningen (20 kap. 3 § 2 st. ÄB). Som ett sådant bevis godtas inte bara en skriftlig bekräftelse på kallelsen utan även postens intyg (kvitto) på en avlämnad rekommenderad försändelse (ESS-brev REK) till dödsbodelägaren. Endast om speciella omständigheter föranleder det, bör skattemyndigheten kräva att även mottagningsbevis företes (Wallin II, s. 135). Om flera förrättningsdagar har angetts uppstår problem om kallelsebevis inges enbart för ett av tillfällena. Det får avgöras från fall till fall om det kan anses nödvändigt med ytterligare bevis om kallelse men tidigare tingsrättspraxis har medgett att kallelsebevis avseende endast ett av tillfällena har ingetts. Invänder någon dödsbodelägare att denne inte blivit kallad till det andra tillfället får hinder mot registrering kanske anses föreligga.

Skattemyndigheten ska beakta de icke närvarande dödsbodelägarnas rätt genom att kontrollera att kallelse har skett i rimlig tid före förrättningen. Vad som är rimlig tid får avgöras från fall till fall. Vid bedömningen ska man beakta om den kallade bor långt från förrättningsorten, om det är semestertider eller dylikt. Skulle tiden vara för kort kan detta utgöra hinder för att registrera bouppteckningen (Svea hovrätts beslut 1998-07-07 i ÖÄ 789-98). Innan skattemyndigheten fattar beslut om att vägra registrering av detta skäl bör dock ingivaren och de dödsbodelägare som inte har varit närvarande få yttra sig i frågan.

8.5 Närvaro

8.5.1 Allmänt

Av en bouppteckning ska alltid framgå vilka som har varit närvarande vid förrättningen (20 kap. 3 § 2 st. ÄB). Av bouppteckningen ska också framgå på vilket sätt de har varit närvarande, dvs. om de har varit närvarande personligen eller om de har varit närvarande genom ombud eller ställföreträdare. Om en dödsbodelägare har företrätts av ett ombud eller en ställföreträdare, ska ombudets eller ställföreträdarens namn och adress ha angetts. En förrättningsman får inte vara ombud eller ställföreträdare. Däremot kan en dödsbodelägare företräda en eller flera andra dödsbodelägare. Behörighetshandlingar för ombud och ställföreträdare bör inges. Om det beträffande någon dödsbodelägare finns inskrivet ett förmynderskap för en underårig eller om en god man eller förvaltare är förordnad, ska bevis om inskrivningen eller förordnandet fogas till bouppteckningen.

Något krav på att de närvarande med sin underskrift på bouppteckningen ska bekräfta att de har deltagit i förrättningen finns inte. Förrättningsmännens intygande att allt har blivit rätt antecknat omfattar även dödsbodelägarnas närvaro (jfr avsnitt 8.2).

Angående bevis om kallelse när någon som ska vara kallad till bouppteckningsförrättningen inte har varit närvarande vare sig personligen eller genom ombud eller ställföreträdare, se avsnitt 8.4.3.

Om en dödsbodelägare är omyndig och är en av förmyndarna till denne eller förmyndarens make eller sambo samtidigt dödsbodelägare måste den omyndige företrädas av god man förordnad av överförmyndaren (11 kap. 2 § FB).

8.5.2 Personuppgifter

Beträffande den avlidne ska förutom namn, bostadsadress och dödsdatum anges även personnummer i bouppteckningen.

I en bouppteckning ska även uppgift lämnas om **namn och bostadsadress** för de personer som ska vara kallade till bouppteckningsförrättningen, dvs. dödsbodelägare, efterlevande make, efterlevande partner, efterlevande sambo och eventuella efterarvingar (20 kap. 2-3 §§ ÄB). För **underårig** ska **födelsedatum** anges. Om en arvinge, en testamentstagare eller en efterarvinge **vistas på okänd ort** ska det anges. Om **förmyndare, förvaltare eller god man** enligt 11 kapitlet FB är förordnad för någon, ska upplysning om namn och hemvist för den förordnade lämnas. För efterlevande make bör utländskt medborgarskap i förekommande fall anges (jfr avsnitt 6.1).

I bouppteckningen ska **samtliga arvingar** till den avlidne anges. En arvinge ska således tas med i bouppteckningen även om han eller hon är utesluten från arv (jfr avsnitt 8.4.2).

Om en arvinge, testamentstagare eller en efterarvinge är **okänd till namnet** eller vistas på **okänd ort** ska detta särskilt anmärkas. Av bouppteckningen ska då även framgå på vilket sätt hans eller hennes rätt har bevakats. Har ingen bevakat dennes rätt är det hinder för registrering.

Om en arvinge har avlidit efter arvlåtarens död men före bouppteckningsförrättningen ska det antecknas i bouppteckningen.

För varje arvinge ska släktskapet med den avlidne anmärkas. Var den avlidne gift ska för varje bröstarvinge anges om han eller hon är bröstarvinge även till den efterlevande maken, dvs. om det är ett särkullbarn eller ett gemensamt barn.

Av bouppteckningen ska framgå vilka som är universella testamentstagare. En legatarie är inte dödsbodelägare och behöver därför inte antecknas i bouppteckningen. Det är för skattemyndighetens vidkommande vid skattläggningen väsentligt att ha uppgifter även om legatarierna varför det är lämpligt att deras personuppgifter framgår i bouppteckningen.

Legala och testamentariska efterarvingar till den avlidne ska framgå av bouppteckningen.

Om den avlidne innehaft egendom med fri förfoganderätt är en tidigare avliden arvlåtare/testators efterarvingar delägare i boet efter den nu avlidne. Arvet anses dock komma från den först avlidne. Släktskapet såväl med arvlåtaren/testator som i förekommande fall även med den sist avlidne ska antecknas.

8.5.3 Underårig (omyndig)

En underårig dödsbodelägare företräds vid bouppteckningsförrättningen av sin förmyndare eller av en god man (11 kap. 2 § FB).

Om ett underårigt barn står under vårdnad av båda föräldrarna är dessa förmyndare för barnet (10 kap. 2 § FB). Om vårdnaden bara tillkommer en av föräldrarna är denne ensam förmyndare (10 kap. 2 § FB).

Reglerna om vem som är vårdnadshavare för ett barn finns i 6 kapitlet FB. Om barnets föräldrar är gifta med varandra är båda föräldrarna vårdnadshavare (3 § 1 st.). Även om det har dömts till äktenskapsskillnad mellan föräldrarna står barnet under föräldrarnas gemensamma vårdnad, om inte rätten har upplöst vårdnaden (3 § 2 st.). Om ett barn efter föräldrarnas äktenskapsskillnad står under vårdnad av endast en förälder och denne dör, ska den andre föräldern i regel förordnas till vårdnadshavare (9 § 2 st.). Om barnets föräldrar inte är gifta med varandra tillkommer vårdnaden modern (3 §). Om föräldrarna gifter sig blir vårdnaden om barnet därefter gemensam. Vårdnaden kan emellertid bli gemensam även om föräldrarna inte gifter sig, nämligen

- a. om rätten på talan av föräldrarna förordnar om gemensam vårdnad eller
- b. om båda föräldrarna i samband med att socialnämnden ska godkänna faderskapsbekräftelse till nämnden anmäler att vårdnaden ska vara gemensam eller
- c. om båda föräldrarna anmäler till skattemyndigheten att vårdnaden ska vara gemensam och något förordnande om vårdnaden inte tidigare har meddelats samt föräldrarna och barnet alla är svenska medborgare.

För alla barn gäller vidare att en domstol kan flytta över vårdnaden från föräldrarna till en särskilt förordnad förmyndare när föräldrarna mer allvarligt brister i omsorgen om barnet (6 kap. 7 § FB). För ett barn som stadigvarande har vistats hos någon annan än föräldrarna kan fosterföräldrarna förordnas till förmyndare (6 kap. 8 § FB).

Om en förmyndare eller en förmyndares make är delägare i samma dödsbo som den underårige får förmyndaren inte företräda den omyndige under boutredningen (11 kap. 2 § FB). Detta innebär att förmyndaren inte kan vara ställföreträdare för den underårige vid bouppteckningsförrättningen och inte heller vid bodelningen eller arvskiftet med anledning av dödsfallet. Bakgrunden är givetvis att förmyndaren och den underårige i dessa fall kan ha motstående intressen. I stället ska den underårige då representeras av en särskild förordnad god man. Före den 1 januari 1988 var det vanligaste av motstående intressen mellan förmyndare och omyndig, att en efterlevande make och ett underårigt barn samtidigt var delägare i dödsboet efter en avliden make/förälder. Gemensamma barn har enligt den nya arvsordningen dock endast en rätt till efter arv. Någon god man behöver således numera normalt inte förordnas för underåriga barn i dessa fall. Om det finns ett testamente efter den avlidne maken genom vilket både barn och den efterlevande blir dödsbodelägare eller om den efterlevande maken önskar upprätta ett reellt bodelande avtal med efterarvingarna inträder däremot ett behov av god man.

Observera att god man för den underårige ska förordnas om en förälder avstår en andel av sin arvs- eller testamentslott men inte om avståendet avser en viss bestämd egendom (jfr legat) eller hela lotten.

Det har förekommit att man har underlåtit att förordna god man för underårig när en bouppteckning har visat brist i behållningen. Detta förfarande saknar emellertid stöd i lag och det kan framhållas att det särskilt vid brist i behållningen kan finnas intressen att bevaka för den underårige.

Den som företräder den underårige som god man vid en bouppteckningsförrättning behöver inte ha fått sitt förordnande beslutat vid tiden för förrättningen. Bouppteckningen kan dock inte registreras förrän överförmyndaren har förordnat den gode mannen.

8.5.4 Förvaltare

Den som på grund av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande är ur stånd att vårda sig eller sin egendom får ställas under förvaltare. Om någon står under förvaltarskap enligt föräldrabalken företräder förvaltaren honom eller henne i alla angelägenheter som omfattas av uppdraget. Den som är ställd under förvaltare är med andra ord betagen sin rättsliga handlingsförmåga i dessa hänseenden (11 kap. 9 § FB). Ett förvaltarskap ska dock (till skillnad mot vad som tidigare gällde vid omyndigförklaring) anpassas till den enskildes behov i varje enskilt fall (jfr 11 kap. 7 - 8 §§ FB). Om en dödsbodelägare står under förvaltarskap bör skattemyndigheten därför kontrollera att förvaltarskapet omfattar en rätt för förvaltaren att företräda dödsbodelägaren vid boutredningen. Ett begränsat förvaltarskap är ofta kombinerat med ett godmanskap enligt 11 kap. 4 § FB (se nedan). Det är tingsrätterna som förordnar förvaltare.

8.5.5 God man enligt 11 kap. 4 § FB

En god man kan enligt 11 kap. 4 § FB förordnas när någon på grund av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande behöver hjälp med att bevaka sin rätt, förvalta sin egendom eller sörja för sin person. Den för vilken god man har förordnats är formellt bibehållen sin rättsliga handlingsförmåga även med avseende på det område förordnandet omfattar. Ett skäl till att förordna god man istället för att tillsätta en förvaltare är dock många gånger att huvudmannen inte kan förväntas ha förmåga eller möjlighet att vidta några rättsliga dispositioner; huvudmannen och den gode mannen kan inte förväntas vidta motstridande handlingar. Om en dödsbodelägare står under godmanskap enligt 11 kap. 4 § FB bör skattemyndigheten kontrollera att godmanskapet omfattar en rätt för den gode mannen att bevaka dödsbodelägarrens rätt och därmed rätt att företräda dödsbodelägarna vid boutredningen.

8.5.6 Okänd eller bortovarande delägare

Om en arvinge eller testamentstagare inte själv kan bevaka sin rätt i ett dödsbo och förvalta sin lott, ska en god man förordnas för honom eller henne (11 kap. 3 § FB). Ett förordnande av god man blir aktuellt i följande fall:

1. Om en till namnet känd arvinge vistas på okänd eller avlägsen ort
2. Om det är ovisst om den döde har efterlämnat någon arvinge som har rätt till arv före Allmänna arvsfonden eller före eller tillsammans med en känd arvinge
3. Om det är känt att det finns en arvinge men både namn och vistelseort är okända
4. Om testamentstagare vistas på okänd eller avlägsen ort eller är till namnet okänd
5. Om det i annat fall behövs för att bevaka en bortovarandes rätt

Skattemyndigheten ska göra dödsboet uppmärksam på behovet av god man i dessa fall men det är dödsboet som hos överförmyndaren ansöker om att god man förordnas (11 kap. 3 § 2 st FB).

8.5.7 Blivande ägare

Om det vid ett dödsfall på grund av ett förordnande i testamente eller annan rättshandling inte är klart vem som ska erhålla all eller viss egendom efter den avlidne, ska en god man förordnas om det krävs för att bevaka den blivande ägarens rätt eller för att förvalta egendomen för den blivande ägarens räkning (11 kap. 3 § 5 p. FB). Detsamma gäller om egendomen först framdeles ska tillfalla någon med äganderätt.

Om det i ett testamente har förordnats att en fond eller stiftelse ska bildas för att förvalta kvarlåtenskapen eller del därav, kan det finnas ett behov att förordna god man intill dess förvaltningen kan utövas på det sätt testator har föreskrivit.

Förordnande av god man enligt 11 kap. 3 § 6 p. FB avser de fall där egendomen ska ställas under förvaltning av god man enligt 12 kap. 9-11 §§ ÄB, dvs. i vissa fall där behov av skydd för ägarens rätt vid nyttjanderätt, legat och avkomsträtt föreligger.

8.5.8 Allmänna arvsfondens representation

Om den avlidne inte har lämnat efter sig någon annan arvinge än Allmänna arvsfonden eller om fonden är testamentstagare, ska en god man förordnas för fonden (17 § lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden). I vissa fall behöver god man inte förordnas (18 § samma lag), nämligen

1. om fonden genom testamente har uteslutits från arv och skäl saknas att klandra testamentet,
2. om boet visar brist och god man inte behövs för att ta vård om tillgångarna samt
3. om egendom som har tillfallit fonden som legat utgörs av pengar.

Allmänna arvsfonden förvaltas av Kammarkollegiet som en särskild fond och det är också kollegiet som bevakar fondens rätt till egendom (14 och 15 §§). Skattemyndigheten ska underrätta Kammarkollegiet om dödsfall som berör Allmänna arvsfonden m.m. – se 9 § förordningen (1994:952) om allmänna arvsfonden. Observera att underrättelseskyldigheten gäller i samtliga fall dvs. även om dödsboanmälan görs istället för bouppteckning.

Om en god man har förordnats, företräder den gode mannen Allmänna arvsfonden vid bouppteckningsförrättningen. I annat fall ska fonden kallas genom Kammarkollegiet. Bevis om att Kammarkollegiet har kallats till förrättningen ska fogas till bouppteckningen.

Om Allmänna arvsfonden är arvinge kan Kammarkollegiet godkänna ett testamente till förmån för någon annan, jfr. 4 § lagen (1994:243) om Allmänna arvsfonden. Är det fråga om ett universellt förordnande som utesluter fonden från del i kvarlåtenskapen, upphör fonden att vara delägare genom Kammarkollegiets godkännande. Detta gäller även i de fall testamentet vinner laga kraft mot fonden p.g.a. att Kammarkollegiet inte klandrar testamentet inom sex månader från delgivningen. Företes bevis om att Allmänna arvsfonden har blivit kallad till bouppteckningen ska lottläggningen vid registrering ske i enlighet med testamentet på sedvanligt sätt.

8.6 Bouppteckningens innehåll

Enligt föreskrifterna i 20 kap. ÄB samt 15 och 19 §§ AGL ska en bouppteckning alltid innehålla uppgifter i följande hänseenden.

1. Dagen för förrättningen (20 kap. 3 § ÄB)
2. Den avlidnes fullständiga namn, personnummer och dödsdag (20 kap. 23 § ÄB)
3. Efterlevande make eller efterlevande sambo (20 kap. 2 och 3 §§ ÄB)
4. Tidigare avliden make och hans eller hennes efterarvingar (15 § 2 mom. 5 st. AGL)

5. Arvingar och efterarvingar till den avlidne, deras släktskap med honom eller henne samt, beträffande bröstarvinge, uppgift om bröstarvingen är bröstarvinge till efterlevande make/maka (20 kap. 3 § ÄB)
6. Testamente efter den avlidne samt universella testamentstagare och testamentariska efterarvingar (20 kap. 2, 3 och 5 §§ samt 18 kap. 1 § ÄB)
7. För underårig ska födelsedatum alltid anges (20 kap. 3 § ÄB)
8. Vilka som har varit närvarande vid bouppteckningsförrättningen samt bevis om kallelse beträffande övriga som ska vara kallade (20 kap. 3 § 2 st. ÄB)
9. Äktenskapsförord eller annan handling enligt vilken egendomen är enskild (20 kap. 5 § ÄB)
10. Livförsäkring med förmånstagarförordnande (20 kap. 5 § ÄB)
11. Den avlidnes tillgångar och skulder med i förekommande fall uppgift om vilken egendom som är enskild (20 kap. 4 § ÄB)
12. Den efterlevande makens tillgångar och skulder med i förekommande fall uppgift om vilken egendom som är enskild (20 kap. 4 § ÄB)
13. Om den efterlevande maken enligt 12 kap. 2 § ÄktB vid bodelning ska få mindre än hälften av giftorättsgodset (15 § 1 a mom. AGL)
14. Om den efterlevande makens enskilda egendom ska dras in i bodelningen enligt 10 kap. 4 § ÄktB (15 § 1 a mom. AGL)
15. Om ett särkullbarn frivilligt har avstått från sitt arv till förmån för den efterlevande maken/makan enligt 3 kap. 9 § ÄB
16. Bostad och bohag som i ett samboförhållande har anskaffats för gemensamt begagnande med uppgift om vem av samborna egendomen tillhör och vilka skulder som hänför sig till egendomen (20 kap. 4 § ÄB)
17. Vem som har varit bouppgivare och hans eller hennes skriftliga försäkran på heder och samvete (20 kap. 6 § ÄB)
18. Vilka som varit förrättningsmän och deras skriftliga intyg (20 kap. 6 § ÄB)
19. Försäkran enligt 19 § 4 mom. AGL